

Barcelona 24 de Agost de 1925

Sr. En Francesc Pujol
Fremp

Appreciat Hlre. Pujol: Rebutades les seves boniques i afectuoses postals que molt li agraeix i certament me fan venir gauds de pujar, algun dia o altre, a fruit d'altres meravelles. Esperaré no obstant, que n'ivels sigui fora: no fos cas que m' desafies a jugar al billar, i jo podria fer un mal paper en aqueixes altituts.

Li adjunto un bellíssim article que per aquí ha fet molta fororolla. Crec que l' Hlre. Millet li ha escrit a l'autor donant-li les gràcies i el Sr. Cabot en unu de l'orfeó, també.

Le Courrier Catalan, el reproduirà.

Seria oportú, fer-ne còpies i divulgar-les? Tipò és el que pensem i no sabem què fer, puig en aquests temps de vice-verces hem no sab si es venya o es treu el ulls.

Comte la remor, cullida pel Dià francès i des Notícies de que'l dia 12 Setbre. s'obriràn terres cultivats clausurades. En Casals també ho digué al Hlre. any de que cap diàni en parlés.

Femini allejat i ofert un local apropiat per si de cas. Foventat Catòlica que té una espaiosa sala d'assaigs amb piano i armonium. Seuen sala de cafè. Esperarem el seu retorn i el curs dels acunteixements.

Ahí, Blancaf s'ur mer i s'ur port de debó va inaugurar una magnífica orgue, batis el següent programa, que adjunto.

L'amic Xleirat va honorar un aut.

la seva crítica pràctica, en nom de la Ver.

El llibre, fent meravelles amb les mans i
amb els peus. El més important és que tots els intel·ligents
elogiaran l'orgue extraordinàriament. És que tenir interès
en fer-li assabonar se si algun dia hi de recomanar algun
bon orgue a aquella Corria de capellans que tot hora
l'arresten i que a ben segur trobaran alguna dia a
Espot o al port de la bona aigua en persecució seva.
Al Colò, però, no u'ha passat encara cap a preguntar per V.
No se si el Fiolli estarà en iguals circumstàncies.

La Penya colonial, segueix com sempre, adofada
en l'angle esquerre d'aquell espais cafè, envorant la
casa fúria; esgarrifant-se davant les pronostiques apocalíp-
tiques de l'amic cantellut i saborejant la dolçor apacible dels
seus concursos; els capellans d'en Parraim; la tardana de l'elit;
els poms d'en Meitor; el geg de 10 ptes. d'en Fornis (que no
l'abandonar mai); la Fortuna d'en Lleuvinat feli corrent d'aquí, inapercep-
tibles per a uns altres però que a ell, li han ocasionat una bronquitis
formidable, emulador piramidal; la reserva taciturna i misteriosa de
l'avui amic Pagès, que encara no sab res; l'amença d'un recital
Shubert del solista de l'Orfeó Català R. Creps a la sala Mozart o al Palau
si és obert (no se si de la molinera, que V. va traduir) havent un convidat
pel punt d'assabonar a dir l'assai, diguem-ne de conjunt, a chif Salvat,
No se si en Lleuvinat va anar-hi, el que se si que ja vaig afagar el
treu electric - que va més depressa - i anir a Caldes; no vaig sentir
res... - en fi, crec que ja no queda ningú més per a rebre,
si no soc jo. Cambrer! doncs, sobre mi tota la fanatisme que vulgui
i quedar-se arruïnat tots els de la penya.

En Vendrell omni un Concert a Olanes a benefici de l'orgue.
Va finalitzar amb dues cançons lletra ^{de Vendrell} rev. i música d'en Longin
que me varen agradar a mi i a la família.

Com que veig que avui tot me surt rebentaire,

Affr. amic i sempre

Joan

La meua joia mulla va mellorant
si be molt poc a poc.

